

Törvények irányítják az egész világot a legkisebb anyagi részecskétől az égitestek pályán haladásáig. A törvények nem maguktól alakultak ki, hanem a Nagy Törvényhozó, az Isten határozta meg őket, hogy rend legyen a világban.

A Biblia szerint Isten szabta meg az emberi együttélés/működés szabályait is. Ám azzal, hogy szabad akaratot adott legfőbb teremtményének, vállalta a vele szembeszegülés kockázatát is.

A Mózesnek kinyilatkoztatott ószövetségi törvény megtartása biztosította a választott nép egyben maradását és bejutását az ígéret földjére. Jézus korára azonban az emberi hagyományok bevezetése háttérbe szorította a Tóra lényegét, az Isten és emberszeretet főparancsát. A külsőségek, a betű, a szabályok és az utasítások fontosabbak lettek a belsőnél, a szívnél, szándéknál és a lelkiületnél. Jézus számára a szív a lényeg, hogy mi van az ember belsejében, mert a cselekedetek, a külső tettek, ott bent, a szívben kezdődnek. Ő tehát nem megszüntetni jött a törvényt, hanem visszavezetni az embert és a közösséget a törvény lelkéhez, az Isten szeretetéhez. Isten szeretetből adta a Törvényt és azt kéri, hogy elfogadjuk az Ő jóságát, és viszonzzuk azt embertársaink felé. Azzal ad értelmet a szabályoknak, hogy feltárja a szeretet logikáját: Isten szereti az embert, s Szentlelke által megadja a továbbadás boldogságát.

Várnai László, Balatonboglár